

Reflect Lab

Supporting Lecturers in Applying Inquiry Based Learning

Intellectual Output 3: Manual for Learners

Partner Coordonator Obiectiv: P5 Universidad de La Laguna

Autori:

Luis Feliciano

Lidia E. Santana

Olga González-Morales

Fernando Barragán

Project Coordinator:

Prof. Dr. Dirk Lange

Project Management:

Dr. Eva Kalny

eva.kalny@idd.uni-hannover.de

Leibniz Universität Hannover, Institut für Didaktik der Demokratie

Callinstraße 20, 30167 Hannover, Germany

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891

Dragi participanți ReflectLab,

Dragi studenți!

Acest manual vă va ajuta să realizați un portofoliu așa cum este prevăzut, folosind strategia de învățare propusă de ReflectLab. Acest material conține informații despre dezvoltarea portofoliului, precum și despre metodele de cercetare pe care vă încurajăm să le folosiți.

Strategia Reflect Lab are ca scop să vă susțină dezvoltarea abilităților necesare atunci când studiați subiecte prezentate într-o manieră provocatoare. Acest manual vă va ajuta să vă dezvoltați propriile întrebări de cercetare pentru astfel de subiecte, să alegeți metoda potrivită de cercetare pentru a aborda aceste întrebări și să prezentați rezultatele învățării sub forma unui portofoliu. O astfel de abordare bazată pe anchetă/ cercetare (IBL) va duce mereu la apariția a noi întrebări și de aceea acest manual nu poate fi un ghid complet în ceea ce privește cercetarea. Cu toate acestea, vă va oferi sfaturi despre cum să procedați atunci când nu sunteți sigur cu privire la pașii următori sau cum să începeți.

În paginile următoare, veți găsi informații despre strategia Reflect Lab, precum și despre procesul de cercetare științifică în științe sociale. Vă rugăm să fiți conștienți de faptul că acest scurt manual vă poate oferi doar o introducere în diferite metode care pot fi de interes pentru proiectul dvs. de cercetare. Consultați literatura de specialitate și cea din biblioteca universității pentru informații suplimentare și mai detaliate.

Cercetarea poate fi învățată numai prin efectuarea unei anchete, care necesită muncă și dedicare - și merită efortul! Vă dorim mult succes în procesul de învățare și sperăm că acest manual va fi de folos pentru dvs!

Echipa Reflect Lab

CUPRINS

1. Strategia ReflectLab
2. Ce este cercetarea?
3. Ce aptitudini ar trebui să dezvoltați ca cercetător?
4. De ce facem cercetări?
 - 4.1. Cercetarea explicativa - prin dezvoltarea de modele (matematice)
 - 4.2. Cercetarea pentru a înțelege
 - 4.3. Cercetarea pentru transformare
5. Etapele unui proces de cercetare
 - 5.1. Tema de cercetare
 - 5.2. Revizuirea bibliografică
 - 5.3. Identificarea și formularea întrebării dvs. de cercetare
 - 5.4. Proiectarea cercetării
 - 5.5. Colectarea datelor
 - 5.5.1. Tehnica de eșantionare a participanților
 - 5.5.2. Tehnici și instrumente pentru colectarea datelor
 - Chestionare
 - Ierarhie
 - Interviuri
 - Discuții de grup
 - Reprezentări grafice
 - Analiza rețelei
 - Observarea
 - 5.6. Pluralitatea metodologică în cercetarea în științele sociale
 - 5.7. Analiza și interpretarea datelor
 - 5.8. Concluziile
 - 5.9. Elaborarea unui raport de cercetare
6. Încheiere
7. Bibliografie și lecturi recomandate
8. Organizațiile partenere

1. Strategie ReflectLab

În laboratorul de reflecție - sau, mai succint, în Reflect Lab - veți fi expuși la materiale stimul ce abordează un subiect selectat de profesorul dvs. Conținutul acestui material va depinde de dezbaterile actuale din țara dvs., precum și de programele de studiu pe care le aveți. În plus, instrucțiunile privind modul în care trebuie să vă dezvoltați portofoliul vor depinde de orientările specifice ale universității la care sunteți. Cu toate acestea, procesul implică mai mulți pași care vor fi similari indiferent de locul în care este implementată metodologia ReflectLab:

1. Veți fi expuși materialelor de stimulare. Aceasta poate fi o poveste, o imagine, un text controversat sau o discuție pe o temă de interes. În prezent, astfel de subiecte ar putea fi: creșterea mișcărilor de dreapta, unitatea sau lipsa unității în cadrul Uniunii Europene, migrația, situația refugiaților etc. Considerăm că aceste materiale abordează nu numai un subiect important, dar fac acest lucru în moduri total diferite. Materialul de stimulare ar putea dori să explice, să polarizeze sau să provoace; ar putea fi prezentat într-o voce serioasă sau atentă, cinică sau ca o glumă. Este important să luați în considerare aceste opțiuni diferite și, pe baza acestei prime evaluări, să decideți cum să interpretați materialul și să vă gândiți la posibilele întrebări de cercetare.
2. Vi se va cere să creați o hartă bazată pe materialul stimul. În această etapă, harta pe care o aveți în minte vă va ajuta să structurați informațiile pe care le-ați primit, ideile, întrebările. O hartă a minții reprezintă o reprezentare grafică a tuturor gândurilor pe care le aveți. Puteți include texte, numere, săgeți, schițe etc. și le puteți aranja în modul care reflectă cel mai bine gândurile dvs. - sunt posibile multe forme de diagrame, iar săgețile pot sugera secvențe logice, precum și relații circulare. Harta aceasta vă ajută să vă imaginați ideile, să le vizualizați și să le structurați. Puteți începe cu un termen central în mijlocul hărții la care să adăugați ramificații și ramificații. În acest fel vă structurați ideile, asociațiile. Hărțile de minte pot fi create fie pe hârtie, fie pe cale electronică - există un software gratuit disponibil, de exemplu: <https://www.canva.com/graphs/mind-maps/>, <https://www.mindmup.com/> sau <http://mindmapfree.com/>. Vă rugăm să vă păstrați harta pentru portofoliul dvs.; vă va ajuta să reflectați la sfârșitul procesului dvs. de învățare.
3. Vi se va cere să vă dezvoltați propria idee de cercetare referitoare la subiectul general. Acesta este un moment extrem de important pentru

dvs.: trebuie să alegeți o întrebare de cercetare la care să puteți răspunde în timpul dat. Metodele de cercetare pe care le alegeți depind de această întrebare, precum și de concluziile pe care le puteți trage. Găsirea întrebării potrivite nu este ușoară, ar trebui să dedicați suficient timp și atenție acestui pas și ar trebui să fiți flexibil atunci când faceți acest lucru. Rezultatul cercetării dvs. va fi evaluată în funcție de întrebarea pe care o aveți: ați putea răspunde la întrebare? Ați ales metodele cele mai potrivite pentru a răspunde la întrebarea dvs.? Având în vedere natura materialului de stimulare, întrebarea dvs. se poate referi la conținut, de ex. schimbarea climei. Întrebarea dvs. s-ar putea referi și la mijloacele utilizate pentru promovarea subiectului, de ex. ce fel de desen animat se dovedește util pentru a face un astfel de subiect popular. De asemenea, ați putea lua în considerare o întrebare teoretică prin care se explică și se oferă abordări teoretice pentru procesul de negare a unei catastrofe de către persoanele care sunt direct afectate de aceasta. Evaluați dacă veți putea răspunde la întrebarea de cercetare pe care o desfășurați în cadrul Laboratorului Reflect.

4. Documentați pașii pe care îi faceți: bibliografie- ce fel de literatură științifică sau arhive consultați? Cum ți-ai adaptat întrebările de cercetare? Cum ați ales metodele adecvate? Cum a fost procesul dvs. de cercetare? Ce a decurs bine? Uai întâmpinat probleme? Ce concluzii ați tras și de ce? Este esențial ca orice cercetare să documenteze toate aceste informații ale cercetării în mod corespunzător, deoarece cercetarea trebuie să fie înțeleasă și reproductibilă. Cu cât documentați mai bine toți pașii dvs., cu atât mai ușor va fi pentru dvs., la sfârșitul întregului proces, să vă compilați raportul și / sau portofoliul.
5. Portofoliul ar trebui să includă toate datele formale cerute de universitatea dvs. (numele dvs., numărul dvs. de înscripție, numele cursului, numele profesorului dvs., o listă de conținut, elaborarea întrebărilor dvs. de cercetare, documentația procesului de cercetare, concluziile și lecțiile învățate etc.). Unele detalii depind de universitate, așa că vă rugăm să verificați cu tutorele dvs. ce este necesar.

Realizarea propriilor cercetări este un element-cheie al proiectului. Puteți opta pentru cercetare empirică însă chiar dacă consultați în principal articole și cărți academice și nu vă scufundați în cercetarea empirică, trebuie să aveți în continuare criterii solide pentru a evalua textele pe care le citiți și le analizați.

2. Ce este cercetarea?

Ce înțelegem prin investigarea sau desfășurarea cercetărilor? O explicație simplă ar putea fi: căutarea unui răspuns la o întrebare. Cu toate acestea, ne-am putea întreba: efectuăm o investigație științifică atunci când căutăm un răspuns în viața noastră de zi cu zi? De exemplu, atunci când încercăm să aflăm ce documente trebuie completate pentru un curs universitar?

Căutarea de răspunsuri într-o cercetare științifică trebuie să îndeplinească anumite criterii și ar trebui să fie:

- **Sistematică:** cercetarea trebuie să aibă o strategie metodologică formată din mai multe etape
- **Controlată:** ar trebui planificate condițiile în care se desfășoară cercetarea (cine să investigheze, cum, unde și când să investigheze)
- **Stabilă:** cercetarea este un proces care se întinde în timp
- **Generatoare:** cercetarea urmărește creșterea cunoștințelor științifice
- **Empirică:** cercetătorul efectuează activități pe teren pentru a verifica răspunsul posibil la problema de cercetare
- **Autocritică:** cercetătorul ar trebui să-și pună întrebări și să își revizuiască: a) deciziile pe care le ia în timpul cercetării și b) răspunsurile și rezultatele posibile ale studiului
- **Expusă public pentru a primi feed-back:** cercetarea trebuie să fie expusă comunității științifice, astfel încât să poată primi păreri cu privire la calitatea ei.

Orice cercetare care nu îndeplinește niciunul dintre criteriile de mai sus poate fi o anchetă, dar nu un proces de cercetare științifică. Totuși, ceea ce poate fi considerat sistematic, controlat, stabil etc. depinde de întrebarea dvs. de cercetare și de metodele de cercetare utilizate.

3. Ce aptitudini ar trebui să dezvolți ca cercetător?

Realizarea unui proces de cercetare științifică, pe lângă faptul că necesită cunoștințe despre domeniul studiat și despre metodologia cercetării, necesită anumite abilități.

La începutul procesului de cercetare trebuie să vă puneți următoarele întrebări:

- Sunteți interesat să găsiți răspunsuri la întrebări legate de științele sociale și problemele practice legate de acestea?

- Sunteți dispus să citiți mult, inclusiv notele de subsol ale unui text, și să depuneți eforturi în înțelegerea și analizarea acestuia?
- Aveți suficiente cunoștințe despre metodologia de cercetare și sunteți dispus să amplificați această cunoaștere?
- Vă descurajați ușor când întâmpinați dificultăți?
- Puteți crea un plan de lucru cu sarcini?
- Vă desfășurați munca într-un mod metodologic?
- Cum explicați deciziile pe care le faceți în timpul cercetării?
- Cum vă asigurați că respectați standardele și cerințele etice privind cercetarea etică?
- Sunteți capabil să recunoașteți greșeli și să vă corectați deciziile?
- Sunteți capabil să vă împărtășiți constatările și recomandările și să acceptați critici în privința muncii dvs.?

Rețineți că abilitățile legate de întrebările de mai sus sunt esențiale pentru succesul dvs. în conducerea cercetării. Feedback-ul și supravegherea ar trebui să fie luate în considerare într-o manieră reflectorizantă pentru a vă dezvolta în continuare abilitățile.

4. De ce facem cercetări?

Realizăm cercetări pentru că vrem să ne mărităm cunoștințele, să înțelegem și să explicăm fenomenele sociale sau să oferim soluții la diferite probleme ce apar în societate. În dezvoltarea universităților actuale, oamenii de știință socială vizează inițial să dezvolte modele de înțelegere a fenomenelor sociale bazate pe științele naturii înainte de a dezvolta metode care să conducă la înțelegerea acestor fenomene sociale. Respectăm această dezvoltare istorică atunci când introducem noi abordări ale științei sociale pentru a explica, înțelege și transforma realitățile sociale.

4.1 Cercetarea explicativa - prin dezvoltarea de modele (matematice)

În secolul al XIX-lea, științele sociale s-au născut din științele naturii și au avut ca scop explicarea fenomenului social cu ajutorul modelelor bazate pe concepte ale științelor naturii din acea vreme, adică pe modele fizice și matematice ale epocii. Ideea acestei abordări este aceea că:

- realitatea socială poate fi considerată obiectivă
- ființele umane răspund la stimulii mediului lor într-un mod mecanic

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891

- realitatea socială este guvernată de legi similare celor ale fenomenelor fizice
- Singura modalitate de a crește cunoștințele despre fenomenele sociale este aceea de a rămâne la aspecte observabile și măsurabile.

În această perspectivă a cercetării, o prioritate o constituie descoperirea unor legi care guvernează fenomenele sociale și stabilesc relații de cauzalitate ce pot fi generalizate. Acest lucru ar trebui să ducă la previziuni autoritare. Această abordare cere cercetătorului să se concentreze asupra unor manifestări măsurabile ale realității sociale, să perceapă realitatea socială ca un sistem de variabile care pot fi separate pentru măsurare, să selecteze variabile și să stabilească relații cauzale între ele și se bazează pe iluzia unui cercetător neutru fără valoare.

Această perspectivă pozitivistă, adică ideea bazată exclusiv pe date măsurabile, a fost introdusă de Auguste Comte, John Stuart Mill și Emile Durkheim și a fost dezvoltată ulterior de Karl Popper, Thomas Kuhn sau Imre Lakatos și tinde să se bazeze pe cantitatea metodelor de cercetare. În timp ce pozitivismul însemna un progres în ceea ce privește abordările anterioare, limitările sale au devenit vizibile curând. Ea a fost criticată în mod deosebit de către abordările de cercetare feministe și post-coloniale, deoarece iluzia unui cercetător neutru și fără valoare favoriza, de obicei, pozițiile și interesele cercetătorilor de sex masculin în vârstă, bine stabilite și excludea realitățile și perspectivele celor mai puțin privilegiați actori sociali.

Vă rugăm să luați în considerare următorul rezumat al cercetării:

Obiectivul acestui studiu a fost de a analiza dacă există diferențe în sprijinul familial perceput și în așteptările academice ale tinerilor refugiați pe bază de sex. Studiul a fost realizat cu 250 de băieți și fete refugiați neînsoțiți din Orientul Mijlociu, găzduiți în Italia. Un chestionar alcătuit din 10 întrebări cu răspunsuri multiple a inclus întrebări referitoare la: date familiale, personale și academice, o ierarhie a sprijinului familial perceput și o ierarhie de așteptări academice. A fost efectuată o analiză statistică a datelor. Se poate presupune că există diferențe semnificative între tineri în funcție de sex: scorurile medii ale fetelor în ierarhia suportului familial perceput au fost semnificativ mai mari decât scorurile băieților; fetele aveau așteptări academice mai mari decât băieții.

Acest studiu are caracteristicile cercetării pozitive:

- Cercetătorul selectează variabilele și își propune să verifice existența unor relații cauzale între ele
- Aspectele măsurabile ale oamenilor sunt observate, analizate și descrise într-un mod riguros

- Se concentrează pe similitudinile indivizilor, nu pe particularitățile lor
- Cercetătorul se află la distanță de subiectele de cercetare și nu este interesat de interpretările sau perspectivele lor individuale. În timp ce vocabularul s-a schimbat de la "obiecte de cercetare" la "subiecte de cercetare", în practică indivizii care fac cariera cercetătorului posibil continuă să fie tratați ca obiecte.

4.2 Cercetarea pentru a înțelege

Din această perspectivă, fenomenele umane și sociale diferă semnificativ de fenomenele naturale și, prin urmare, științele sociale trebuie dezvoltate independent de științele naturii. Modelele fizice și matematice nu pot fi aplicate în științele sociale. În acest context, realitatea socială este construită pe o bază zilnică; este încadrată de acțiunile intenționate (și neintenționate) ale ființelor umane și de interpretarea lor a acestor acțiuni. Realitatea socială este suma unui set de viziuni diferite a subiecților implicați în construirea acesteia. Este holistică deoarece componentele sale sunt în interacțiune reciprocă, ele nu pot fi împărțite în variabile, ci trebuie analizate în interdependența lor. Comportamentul indivizilor este considerat a fi motivat de gândirea și intenția rațională, nu de legile comportamentului.

Această abordare a cercetării respinge ideea că modelul fizic și matematic al științei este singurul valabil. Ea consideră că cercetătorul este interesat să înțeleagă realitatea socială pe baza semnificației pe care subiecții o dau faptelor și comportamentului. Aceste semnificații nu pot fi observate sau captate cu ușurință prin metode cuantificate. În această abordare, cercetarea încearcă să înțeleagă diferențele, interpretările individuale, procesele particulare de realizare a simțurilor și înțelegerea fenomenelor la un anumit timp și loc. Se recunoaște că valorile și interesele unui cercetător influențează alegerile și perspectivele sale, adică că cercetătorul nu lucrează dintr-o poziție externă asemănătoare lui Dumnezeu, ci este în mod intrinsec legat de subiectele sale de cercetare și trebuie să dezvăluie propria sa poziția ei. În timp ce cercetătorul stabilește o relație de colaborare cu subiecții cercetării, el sau ea trebuie să se poată despărți de aceste relații, să interpreteze procesele care au loc în contextul cercetării și nu să adopte pur și simplu punctul de vedere al subiecte de cercetare.

Această abordare a cercetării este legată de tradiția aristotelică; a fost dezvoltat în opoziție cu abordările pozitive și bazat pe fenomenologie, hermeneutică și interacțiune simbolică și se concentrează deseori pe metode de cercetare calitativă. Unul dintre cei mai cunoscuți și influenți fondatori ai noii abordări a fost sociologul german Max Weber. Theodor W. Adorno este un alt reprezentant important al acestei abordări.

Conflictul dintre cele două abordări a devenit cunoscut sub numele de "disputa asupra metodelor" sau "disputa asupra pozitivismului" din anii 1960 în sociologia germană. De atunci, majoritatea cercetătorilor ar refuza o separare riguroasă a acestor metodologii și sunt de acord că cercetarea calitativă și cantitativă este reciproc avantajoasă și ar trebui aplicată după cum este necesar și în funcție de întrebările de cercetare.

Vă rugăm să luați în considerare următorul rezumat al cercetării:

Cercetătorii intenționează să înțeleagă perspectivele refugiaților tineri neînsoțiți din Orientul Mijlociu cu privire la așteptările lor academice, după ce au trăit un an într-o tabără de refugiați din Italia. Echipa de cercetare este compusă dintr-un număr egal de bărbați și femei care vorbesc fluent limba arabă și vizitează în mod regulat tabăra de refugiați. Ei planifică interviurile cu aceștia în funcție de calitatea relațiilor pe care au reușit să le construiască cu refugiații. Pe baza conținutului conversațiilor informale pe care le-au avut cu tinerii, precum și a unor proiecte de cercetare comparabile bazate pe literatură, aceștia dezvoltă un ghid de interviu flexibil și îl testează. Ei sunt în mod special interesați să înțeleagă modul în care acești tineri refugiați percep structuri de susținere, indiferent dacă au un impact pozitiv asupra perspectivelor lor. Cercetătorii urmăresc să intervieveze un număr egal de fete și băieți și să caute o diversitate religioasă, etnică și socială printre ei.

Acest studiu are caracteristicile unei cercetări interpretative:

- Cercetătorii sunt interesați să înțeleagă perspectivele refugiaților tineri în tabără și să analizeze semnificația pe care o atribuie structurilor de susținere
- Scopul cercetării este de a înțelege procesul de interpretare individuală a fiecărei persoane intervievate
- Înțelegerea acestor percepții este legată de contextul specific, în acest caz, un an de viață într-o tabără de refugiați
- Ideile și valorile minorii neînsoțiți sunt luate în considerare pentru a înțelege perspectivele acestora
- Cercetătorii stabilesc o relație de colaborare cu subiecții investigați și caută cel mai bun mod posibil de a interacționa cu ei.

4.3 Cercetarea pentru schimbare

Această abordare a cercetării a apărut ca răspuns la abordările pozitive și interpretative ale științelor sociale. Conform acestei perspective, o investigație nu numai că trebuie să explice și să înțeleagă realitatea studiată, ci și să contribuie la schimbarea ei. Cercetarea este instrumentul folosit de oameni

pentru a analiza realitatea socială, a conștientiza situația lor și a fi implicat în transformarea ei. A evoluat în diverse medii academice, printre care Școala de Sociologie din Chicago (Robert E. Parks etc.), Antropologia de acțiune (Sol Tax) și Sociologie de acțiune (Alain Touraine). Școala de teorie critică din Frankfurt a oferit o contribuție importantă la dezvoltarea acestei abordări de cercetare. Alte poziții critice precum cercetarea feministă și perspectivele post-coloniale l-au amplificat.

Perspectiva socio-critică a cercetării se caracterizează prin denunțarea reducăționismului pozitivismului și a conservatorismului perspectivei interpretative. Perspectiva socio-critică consideră că studiile sociale ar trebui să fie mai mult decât o descriere a realității, dar sprijină schimbarea progresivă și modificarea contextului social și respinge ideea neutralității științei și cere cercetătorilor să reflecteze la rolul lor în perpetuarea relațiilor sociale nedrepte. Abordarea urmărește, de asemenea, ca rezultatele cercetării să fie puse la dispoziția subiecților cercetării și, astfel, să le ofere perspective asupra constrângerilor ideologice sau altor constrângeri care împiedică modificarea situațiilor sociale. În prezent, reprezentanții acestei abordări vizează elaborarea întrebărilor de cercetare și a metodelor de cercetare împreună cu populația în cauză.

Cercetarea bazată pe această abordare consideră că realitatea socială este dinamică și evoluează și că subiecții implicați în această realitate participă la configurarea și construcția sa. Cercetarea are o dimensiune ideologică și socio-politică. Interpretarea și ideologiile subiecților, precum și circumstanțele istorice și socio-politice trebuie luate în considerare pentru a înțelege realitatea. Cercetarea trebuie să se dedice transformării și îmbunătățirii realității sociale prin critici și reconstrucție. Această transformare trebuie să fie un proces dedicat clarificării intereselor, valorilor și ipotezelor care stau la baza contextului social. Nu există o ierarhie a rolurilor în cercetare, ci o dinamică participativă. Cercetătorii sunt de asemenea subiecți ai investigației. Se intenționează să se stabilească relații simetrice între participanți și să se ia decizii într-un mod democratic. Subiecții împărtășesc responsabilități în definirea problemelor ce urmează a fi investigate, în modul de colectare a informațiilor și analiza lor, precum și în planificarea acțiunilor pentru schimbare.

Vă rugăm să luați în considerare următorul rezumat de cercetare:

În cadrul studiului, cercetătorii intenționează să creeze un spațiu pentru tinerii refugiați neînsoțiți într-o tabără de refugiați, în scopul de a susține acești adolescenți și de a-i ajuta să își dezvolte propriile idei despre cum pot să transforme tabăra și circumstanțele în care se află pentru a-și mări perspectiva de un viitor, viitor pe care să și-l pot determina singuri. Cercetătorii obțin aprobarea adolescenților și a conducerii taberei pentru a discuta posibilele

scopuri ale unei astfel de cercetări de acțiune, precum și informațiile necesare și metodele de obținere a acestor informații. Un grup de minori neînsoțiți decide să se apropie în mod activ de toți membrii grupului în cauză, dar dorește să includă și adolescenți care locuiesc în tabără împreună cu părinții lor. Minorii neînsoțiți aprobă această idee. Grupul extins discută informațiile necesare: un status quo al adolescenților din tabără, dorințele și obiectivele acestora, dar și o listă de experți care îi pot ajuta să își transforme situația curentă, de ex. un consilier juridic. În timpul colectării datelor și după ce au ascultat o primă rundă de experți, adolescenții decid să formeze două cluburi sportive, una pentru fete și una pentru băieți, și să solicite sprijin pentru găsirea de mentori pentru educația lor. Cu cercetătorii, ei elaborează o listă de instituții, inclusiv școli, cluburi de îngrijire după școală și biserică locală, și le solicită acest sprijin.

Acest studiu are caracteristicile unei cercetări critice:

- Cercetarea este dedicată transformării unei situații: îmbunătățirea perspectivelor minorilor neînsoțiți într-un lagăr de refugiați
- Există doar o mică ierarhie printre membrii echipei: adolescenții împărtășesc responsabilitatea în definirea problemei, identificarea factorilor asociați cu problema, deciziile privind modul de colectare a datelor și analizarea informațiilor, planificarea acțiunilor pentru schimbare etc. Cu toate acestea, în afara situației de cercetare, situația privilegiată a cercetătorilor este evidentă: ei locuiesc în afara lagărului de refugiați și au pregătire academică
- Nu sunt luate în considerare numai interpretările subiecților, ci și contextul dificil care generează situația pe care o interpretează și intenționează să o schimbe
- Cercetarea este un proces dedicat clarificării și criticii comportamentelor, intereselor, valorilor și ipotezelor care stau la baza situației, cu intenția de a le schimba
- Transformarea situației implică învățarea și îmbunătățirea personală / profesională a adolescenților.

5. Etapele unui proces de cercetare

Pentru dezvoltarea portofoliului dvs. și pentru cercetarea corespunzătoare, trebuie să aveți câteva informații de bază despre procesul de cercetare. Pe de o parte, anumite aspecte ale procesului sunt predefinite de contextul laboratorului Reflect. Pe de altă parte, anumite aspecte și etape de cercetare sunt comune pentru majoritatea proiectelor de cercetare și vă este util să le cunoașteți. Pentru a răspunde la întrebările dvs. de cercetare, va trebui să vă gândiți la strategia dvs. de cercetare și la etapele metodologice corespunzătoare. Aceste

etape diferă în funcție de cele trei abordări de cercetare pe care le-am prezentat în capitolul 4.

Revedeți exemplele pe care le-ați citit în capitolul 4. Toate cele trei exemple de cercetare se referă la minorii neînsoțiți aflați într-o tabără de refugiați. În Laboratorul Reflect, tutorele dvs. alege tema generală cu care veți avea de-a face. Cu toate acestea, cele trei exemple se referă la întrebări de cercetare foarte diferite (5.3): exemplul 1 cere corelații ale variabilelor, exemplul doi solicită interpretările și percepțiile individuale ale refugiaților tineri, în timp ce exemplul trei vizează obstacole și încearcă să găsească soluții viabile bazate pe nevoile refugiaților tineri într-o tabără. Nu este deloc ușor să dezvolți o problemă viabilă de cercetare și trebuie să vă asigurați că oferiți suficient timp acestui pas. O întrebare precisă de cercetare este busola dvs. prin procesul de cercetare; vă va ghida planul de cercetare și alegerea metodelor dvs. și vă va ajuta să continuați. O cercetare este evaluată (și marcată) în ceea ce privește această întrebare de cercetare și capacitatea dvs. de a răspunde la aceasta.

Pentru a vă dezvolta întrebarea de la care pornește cercetarea, trebuie să revizuiți / analizați literatura academică corespunzătoare (5.2.). Odată ce ați identificat întrebarea dvs. de cercetare, trebuie să vă pregătiți proiectul de cercetare, adică să selectați metodele de cercetare adecvate și să creați un plan de cercetare (5.4.). Încercați să fiți realist: când aveți termenul de predare și cât timp veți putea să investiți în cercetarea pentru Reflect Lab? În această etapă, ați putea dori să vă adaptați întrebarea dvs. de cercetare. Următorul pas va fi implementarea planului dvs. de cercetare, și anume colectarea datelor (5.5.), Urmată de interpretarea acestor date (5.6.), Tragerea concluziilor (5.7.) Și elaborarea raportului de cercetare (5.8.). În cadrul laboratorului Reflect, trebuie să raportați despre cercetarea dvs. în format de portofoliu. În mod ideal, acesta este un proces circular și cercetarea dvs. conduce nu numai la rezultate, ci și la noi întrebări de cercetare. În capitolele următoare din acest manual, vom discuta mai detaliat acești pași.

5.1 Tema de cercetare

Tema de cercetare poate fi rezultatul unei cercetări bibliografice, a discuțiilor publice sau a problemelor practice. În contextul laboratorului Reflect, tema de cercetare este aleasă după caz, având în vedere discuțiile publice și polarizate din țara dumneavoastră. Prin urmare, vi se solicită să dezvoltați un răspuns la astfel de discuții bazate pe date de cercetare și date fiabile.

5.2 Revizuirea bibliografică

Revizuirea literaturii academice relevante vă va ajuta să:

- găsiți întrebările de cercetare relevante

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891

- obțineți cunoștințe despre teoriile relevante cu privire la subiect
- dobândiți terminologia adecvată
- cunoașteți stadiul actual al cercetării
- explicați necesitatea studiului
- vă informați despre metodele de cercetare deja aplicate la investigarea subiectului
- vă pregătiți întrebările de cercetare și planul de cercetare.

Pentru revizuirea literaturii se pot realiza monografiile, volume editate, manuale (în contextul tematicii prezentate în capitolul 4, care ar putea fi de exemplu Manualul Oxford privind studiile privind refugiații și migrația), articole academice, proceduri de conferință și literatură nepublicată, de exemplu teze sau rapoarte nepublicate ale proiectelor de cercetare.

Mai multe baze de date online vă stau la dispoziție și vă oferă o mulțime de surse:

<https://www.jstor.org/> și <https://scholar.google.com/> este cea mai populară bază de date online de cercetare

- Centrul de informare a resurselor educaționale (ERIC) al Institutului de Științe ale Educației al Guvernului SUA <https://eric.ed.gov/> ERIC oferă acces la peste 340.000 de articole, teze, rapoarte etc. (sursă gratuită)
- Comisia Europeană oferă Eurydice, o bază de date despre sistemele educaționale europene și cercetarea conexă: https://eacea.ec.europa.eu/erasmus-plus/library_en sau https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/eurydice/index.php/Main_Page
- O mulțime de statistici ale Uniunii Europene sunt disponibile la <https://ec.europa.eu/eurostat>
- Toate suborganizările Organizației Națiunilor Unite au biblioteci online extinse și oferă acces liber la multe documente, de ex. UNESCO de către UNESCO: <http://www.unesco.org/new/es/unesco/resources/online-materials/publications/unedoc-database/>

Având în vedere cantitatea enormă de literatură disponibilă, trebuie să specificați cercetarea, să selectați cuvintele cheie potrivite, să limitați perioada de cercetare, etc. Măștile de cercetare vă vor permite, în mod normal, să utilizați operațiile de bază ale algebrei, și anume ȘI, SAU și NU/FĂRĂ pentru a

combina Cuvinte cheie. S-ar putea să doriți să consultați Thesaurus <http://vocabularyserver.com/tee/en/> pentru a selecta cuvintele cheie adecvate.

Într-o etapă incipientă a cercetării dumneavoastră ar trebui să luați în considerare un sistem de stocare și clasificare a literaturii cu care doriți să salvați și să lucrați.

5.3 Identificare și formularea întrebării de cercetare

În contextul laboratorului Reflect, ideile despre o întrebare de cercetare adecvată nu sunt, derivate din cercetarea amplă a literaturii, dar sunt, probabil, legate în mod intim de experiențele, prejudecățile și abordarea teoretică - fie că ești conștient sau nu despre ele. Este important să știți aceste presupoziii, astfel încât să puteți reflecta în mod critic asupra modului în care vă influențează cercetarea. O întrebare de cercetare ar trebui să fie: a. clar și concis și b. răspunzătoare prin instrumentele de cercetare ale științelor sociale. Întrebările de cercetare nu conțin judecăți de valoare. Sub întrebările de cercetare îndeplinesc criteriile necesare:

1. Descriptiv: Ce atitudini au adolescenții spanioli față de procesul de integrare a Uniunii Europene?
2. Descriptiv: Care sunt caracteristicile socio-familiare ale tinerilor francezi care votează pentru partidele de extremă dreaptă?
3. Corelație: Există o relație între atitudinea tinerilor europeni față de UE și atitudinea lor față de primirea refugiaților în țara lor?
4. Experimentul: Organizarea unui seminar de instruire asupra cauzelor emigrării în UE influențează atitudinea tinerilor față de primirea refugiaților în țara lor?
5. Interpretativ: Cum interpretează adolescenții imigranți comportamentele xenofobe ale anumitor sectoare ale populației țării gazdă?
6. Interpretativ: Cum își imaginează tinerii eurosceptici modelul politic al Uniunii Europene?
7. Aplicată: Cum se poate îmbunătăți integrarea socială a refugiaților în comunitatea noastră?

Vă rugăm să luați în considerare criteriile enumerate în capitolul 2 pentru a vă evalua întrebarea de cercetare.

5.4. Proiectarea cercetării

Odată ce problema de cercetare a fost formulată, este necesar să găsim o modalitate de a răspunde la aceasta. Metodele de cercetare depind de întrebarea dvs. de cercetare. În procesul de pregătire a planului dvs. de cercetare, trebuie să luați în considerare toți pașii necesari pentru colectarea datelor. Rețineți că veți avea nevoie, de asemenea, de timp pentru a interpreta datele și pentru a scrie raportul final, adică pentru a vă compila portofoliul. Începeți programul dvs. cu datele de termen limită: când trebuie să furnizați rezultatul final sau portofoliul? De cât timp aveți nevoie pentru a vă revizui textul final etc.? Va depinde de întrebarea dvs. de cercetare cum veți proceda. În cazul în care aveți timp doar să efectuați o revizuire a literaturii, ar trebui să aveți în continuare posibilitatea de a aplica criterii pentru evaluarea designului de cercetare, a datelor empirice și a cercetărilor întreprinse de către autorii a căror lucrare citești.

Luați în considerare primul exemplu în care cercetătorii au întrebat dacă există diferențe în sprijinul familial perceput și în așteptările academice ale refugiaților tineri pe bază de sex. Cercetătorii au optat pentru o cercetare cantitativă în care sunt dezvoltate variabile măsurabile, au formulat o ipoteză și datele colectate au servit pentru a dovedi sau a respinge ipoteza printr-o operație matematică. Când efectuați cercetări cantitative, trebuie să formulați și o ipoteză nulă, adică o ipoteză care sugerează că nu există o relație între două fenomene măsurate. Pentru a vă controla rezultatele, testați această ipoteză nulă, precum și ipoteza care presupune o relație între variabile.

Iată un alt exemplu:

Problema de cercetare: Un training de instruire privind cauzele emigrării în UE influențează atitudinea elevilor din învățământul secundar față de primirea refugiaților în țara lor?

Ipoteza: elevii din învățământul secundar, care participă la un seminar de instruire privind cauzele emigrării în UE, vor avea un punctaj mediu pe scara atitudinii față de primirea refugiaților semnificativ mai mare decât scorul mediu al elevilor care nu participă la seminar.

Ipoteza propusă indică faptul că:

- Subiecții trebuie să fie elevi de liceu și nu au informații exacte despre cauzele emigrării în UE
- Ar trebui să se aplice un chestionar inițial pentru a determina nivelul informațiilor elevilor pe această temă
- Se vor forma două grupuri de caracteristici similare cu elevii selectați: un grup va participa la seminar, iar celălalt grup nu

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891

- O scară de atitudine față de primirea refugiaților va fi aplicată elevilor celor două grupuri atunci când seminarul se va încheia
- Va fi efectuată o comparație a scorurilor medii ale ambelor grupuri
- Se va verifica dacă scorul mediu al primului grup de pe scară este semnificativ mai mare decât scorul mediu al celui de-al doilea grup.

Deși există o componentă creativă în formularea ipotezelor, ele trebuie să se bazeze și pe cunoștințe și experiență. Acestea trebuie să se bazeze pe revizuirea literaturii și ar trebui să ia în considerare regulile de creare a unui chestionar solid. Ipoteza trebuie:

- să fie relevantă pentru întrebarea de cercetare
- trebuie să exprime clar și concis rezultatul așteptat
- trebuie să fie formulată într-un mod care să facă posibilă testarea empirică
- să fie legată de contextul teoretic relevant, etc.

În acest moment, vă invităm să luați în considerare cel de-al doilea exemplu în care cercetătorii intenționează să înțeleagă perspectivele refugiaților tineri neînsoțiți din Orientul Mijlociu cu privire la așteptările lor academice, după ce au trăit un an într-un lagăr de refugiați din Italia. În timp ce nu vă formulați o ipoteză la început, trebuie să vă confrunțați cu presupunerile dumneavoastră despre situația acestor tineri și despre perspectivele lor. Numai așa puteți reduce cât mai mult influența prezumțiilor dumneavoastră asupra cercetării. Pentru planul dvs. de cercetare, trebuie să vă gândiți cum vă veți apropia de tabăra de refugiați, cum vă adresați tinerilor, ce întrebări vreți să le puneți și care este cel mai bun mod de a-i intervieva. Trebuie să creați orientarea pentru interviurile dvs., precum și să luați decizii cu privire la cine să intervieveze și cum să înregistrați interviurile. În timpul cercetării, dezvoltați o ipoteză de lucru cu privire la diferitele așteptări și explicații date de minori.

În cel de-al treilea caz, cercetarea dvs. vizează sprijinirea schimbărilor în tabăra de refugiați, care permit minorilor să-și îmbunătățească perspectivele educaționale și profesionale. Trebuie să vă gândiți la abordarea dvs. față de tinerii refugiați și la întrebările pe care le veți folosi. Cercetarea trebuie să fie cooperativă și deschisă, subiectele dvs. de cercetare trebuie să vină cu propuneri și despre procesul de cercetare, iar cercetătorul trebuie să fie suficient de flexibil pentru a se adapta la acest proces. Este util să efectuați recenzia literaturii despre proiectele de succes și despre cele nereușite pentru îmbunătățirea situației în tabere pentru minorii neînsoțiți și ar putea fi interesant să discutați aceste exemple cu adolescenții. Împreună cu subiecții de cercetare,

dezvoltați o ipoteză despre acțiunea pe care o întreprindeți împreună. Trebuie să fiți foarte flexibil în rolul de cercetător și susținător al schimbărilor sociale.

Ca cititor al unei lucrări de cercetare, ar trebui să puteți identifica întrebarea de cercetare și abordarea și designul de cercetare aleasă de autor și ar trebui să reflectați asupra coerenței sale.

5.5. Colectarea datelor

Cum vă desfășurați studiul și deciziile pe care le luați depind de întrebarea dvs. de cercetare. Câți oameni vor participa la cercetarea dvs.; cum îi veți selecta - adică, care ar trebui să fie caracteristicile acestora; ce informații aveți nevoie pentru a obține; ce tehnici și instrumente veți utiliza pentru obținerea informațiilor; cum veți analiza informațiile obținute?

Pentru a răspunde la aceste întrebări, trebuie să aveți cunoștințe despre tehnicile de eșantionare, modelele de cercetare, tehnicile și instrumentele de colectare a datelor și tehnicile de analiză a datelor, precum și despre instrumentele și tehnicile de colectare a datelor. Foarte important, atunci când citiți o lucrare de cercetare, ar trebui să puteți identifica toate aceste aspecte ale cercetării.

5.5.1. Tehnici de eșantionare ale participanților

Într-o cercetare de natură pozitivistă, sunt necesare date despre întreaga populație. În general, acest lucru este posibil numai atunci când cercetați grupuri mici. Ori de câte ori nu este posibilă colectarea tuturor datelor, trebuie să selectați un eșantion, adică un subset reprezentativ de indivizi ai populației. Există modalități diferite de a crea eșantioane și de a calcula dimensiunea lor adecvată pentru a primi date reprezentative. Puteți accesa următoarele site-uri web pentru a obține informații referitoare la calcularea mărimii corespunzătoare a unui eșantion: <https://www.surveymonkey.com/mp/sample-size-calculator/> sau <https://www.surveysystem.com/sscalc.htm>. Un eșantion este reprezentativ pentru populație atunci când reflectă caracteristicile acelei populații. Selectarea unui eșantion de persoane se numește eșantionare. Eșantionarea probabilă este utilizată pentru a extrage un eșantion reprezentativ al unei populații, respectând principiul echivalenței. Eșantionarea probabilistică îndeplinește acest principiu, atunci când toți indivizii au aceeași probabilitate de a fi aleși ca parte a eșantionului și când selectarea unui individ nu influențează alegerea altui individ. Există diferite tehnici de eșantionare (de exemplu, eșantionare aleatorie simplă sau eșantionare aleatorie stratificată, eșantionare clusteră aleatorie și eșantionare în mai multe etape).

Într-o cercetare de natură interpretativă, cercetătorul se concentrează pe studiul aprofundat al unuia (proiectarea unui singur caz) sau mai multe cazuri specifice (proiectarea mai multor cazuri). Interesul cercetării interpretative se concentrează asupra înțelegerii modului în care apare o anumită situație socio-educatională și asupra reconstruirii procesului; în consecință, este analizat sensul pe care oamenii îl dau comportamentului și faptelor lor. Selecția cazurilor se realizează prin tehnici de eșantionare non-probabilistice, adică prin eșantionare intenționată, în cazul în care cercetătorul selectează cazurile în funcție de profiluri specificate.

În cercetarea de acțiune, alegerea cui participă la cercetare face parte din procesul aspirat de transformare. Pentru a facilita acest proces, este important să identificăm interesele care unesc participanții. Cercetătorul trebuie să discute cu aceștia de ce este necesar un grup de cercetare, să reflecte asupra semnificației participării la un grup de cercetare, să reflecte asupra responsabilităților comune, să reflecteze și să decidă asupra condițiilor de participare și să reflecte asupra contribuțiilor la grupul de cercetare și organizație a studiului, inclusiv repartizarea sarcinilor.

5.5.2. Tehnici și instrumente pentru colectarea datelor

Pentru a realiza studiul care va duce la răspunsul întrebării de cercetare, trebuie să selectați instrumentele și tehnicile adecvate. Întrebarea orientativă pentru această selecție este: ce informații trebuie să obțin? Mai multe sub-întrebări derivă din această întrebare directoare:

- Ce instrumente sau tehnici trebuie să utilizez?
- Au fost folosite aceste instrumente în alte studii?
- Trebuie să le adaptez sau trebuie să creez instrumente sau tehnici specifice pentru a obține datele necesare?

Următoarele tehnici și instrumente vă vor fi prezentate în secțiuni suplimentare: chestionarul, măsurarea cu ierarhii, diverse tipuri de interviuri (inclusiv interviuri de grup) analize de rețea și diferite tipuri de observare. În procesul de colectare a datelor, rolul cercetătorului este întotdeauna crucial. Prin urmare, cercetătorul trebuie să reflecte întotdeauna asupra rolului său în procesul de colectare a datelor și ar trebui să înregistreze observații relevante.

Chestionarul

Un chestionar vă ajută să obțineți informații demografice despre un individ (cum ar fi vârsta, sexul etc.) și familia sa (numărul de frați etc.), detalii academice și profesionale, dar și opinii, așteptări sau motivații. Un chestionar constă, în

general, din întrebări închise și oferă date numerice. Odată ce ați creat un chestionar, aplicația sa este relativ simplă și economică. Datele obținute trebuie să servească ipoteza dvs. și trebuie să codificați toate datele pentru calculele statistice pe care le veți face. Pentru a obține date fiabile, chestionarul dvs. trebuie să respecte anumite standarde de calitate, iar întrebările dvs. trebuie să fie clare și precise. Acest lucru nu este ușor și, prin urmare, chestionarul necesită întotdeauna testare (studiu pilot), revizuire și adaptare înainte de a fi utilizat pe scară largă.

Ierarhizarea pe o scala (scala)

Un chestionar include cel mai probabil scale, deoarece scalele oferă date numerice și, prin urmare, codificarea și calculele statistice sunt ușor de înțeles. Un format scară utilizat foarte frecvent este scara Likert. Scopul său este de a obține informații despre dispoziții și atitudini față de anumite subiecte, idei, grupuri de persoane etc. Respondentului i se oferă un set de articole și i se cere să evalueze gradul de acord sau dezacord pe o scară care este adesea divizată în cinci categorii treptate (de exemplu, sunt total de acord - sunt de acord - sunt parțial de acord - parțial nu sunt de acord - nu sunt de acord - nu sunt deloc de acord). O astfel de scară este ușor de utilizat și vă oferă date cantitative. Pentru a proiecta un set adecvat de întrebări, trebuie să identificați atitudinea pe care doriți să o analizați. Este esențial să planificați: modul în care cuantificați această atitudine; de câte elemente veți avea nevoie; modul în care veți codifica acordul și dezacordul; modul în care aplicați scara; modul în care compuneți instrucțiunile; modul în care calculați scorul pe scară; cui îi veți cere să completeze chestionarul; și ce operațiuni statistice veți efectua.

Interviul

Puteți utiliza o varietate considerabilă de interviuri pentru cercetarea dvs. Un exemplu este un interviu expert: identificați un specialist al subiectului care vă interesează, solicitați o programare, proiectați un chestionar cuprinzător, conduceți și documentați interviul. Un astfel de interviu este bine structurat. În celălalt capăt al spectrului, puteți opta pentru un interviu bibliografic sau pentru un interviu deschis pe un anumit subiect, pentru a genera cât mai multă înțelegere posibilă în percepția și gândirea interviuatorului dvs., după cum este necesar pentru a dezvolta noi perspective bazate pe metoda teoretică fundamentată. Sunt posibile mai multe grade de flexibilitate în instrucțiunile de interviu: este posibil să aveți o listă de întrebări pe care doriți să le întrebați, dar să le selectați în funcție de fluxul conversației; este posibil să lucrați cu o listă de cuvinte cheie sau să aveți o listă mai statică a unor întrebări bine formulate. Tipul specific de interviu pe care îl folosiți depinde de întrebarea dvs. de cercetare, de cunoștințele dvs. despre zonă și de experiența dvs. Scopul unui interviu deschis este de a explora gândurile, sentimentele, intențiile sau

percepțiile oamenilor, modurile în care explică modul în care își organizează lumea sau semnificațiile pe care le atribuie experienței lor trăite. De regulă, întrebările dvs. trebuie să fie neutre și să permită partenerului dvs. de interviu să se dezvolte liber pe un subiect. Dacă nu sunteți special instruiți pentru a trata experiențele traumatice, nu intenționați să le studiați, deoarece întrebările și reacțiile dvs. pot fi re-traumatizante și vă pot afecta partenerul de interviu (aspecte etice ale procesului de cercetare). Întrebările pe care le pregătiți pentru interviurile dvs. depind de întrebarea dvs. de cercetare; datele pe care le generați ar trebui să vă ajute să răspundeți la această întrebare de cercetare. Prin urmare, trebuie să alegeți tehnicile de interviu și întrebările pe care le veți pune, selectați oamenii potriviți pe care să îi intervievați, luați în considerare modul în care prezentați subiectul dvs. de cercetare și care este contextul este cel mai potrivit pentru interviu. Luați, de asemenea, în considerare rolul dvs. de intervievator. În plus, pentru un interviu deschis, este util să pregătiți foarte bine începutul interviului, adică modul în care spargeți gheața, deci gândiți-vă la întrebări care îl va încuraja pe interviuat să se extindă pe un subiect. Încercați dispozitivele de înregistrare în avans și asigurați-vă că sunt încărcate și funcționează corect. Asigurați-vă că partenerul dvs. de interviu este bine informat cu privire la modul în care veți utiliza datele pe care le obțineți de la el sau ea.

Discuții de grup

Pentru anumite întrebări de cercetare, cel mai adecvat mod de anchetă ar putea fi o discuție de grup. Un astfel de aranjament vă permite să documentați și să analizați discursurile și interacțiunea dintre membrii unui grup cu privire la un anumit subiect. Într-o discuție de grup, membrii unui grup reacționează reciproc și se influențează reciproc. Moderatorul trebuie să ghideze discuția cu întrebări potrivite, dar și cu privire la gestionarea timpului și trebuie să se asigure că toți participanții au cuvântul - dacă este potrivit pentru întrebarea dvs. de cercetare. Ați putea, de exemplu, să organizați o discuție de grup despre drepturile femeilor cu părțile interesate cheie pentru a le analiza discursurile și propunerile. Compoziția grupului, precum și circumstanțele discuției de grup, subiectele și întrebările abordate, precum și tehnicile utilizate pentru a menține discuția în viață depind de întrebarea dvs. de cercetare.

Reprezentări grafice

O afirmație cunoscută că o imagine valorează mai mult decât o mie de cuvinte și puteți folosi această model pentru cercetarea voastră. La începutul experienței Reflect Lab, vi s-a cerut să creați o hartă a minții. Hărțile din minte și alte reprezentări grafice reprezintă o modalitate foarte eficientă de a obține informații și perspective în gândirea persoanei. Puteți cere partenerului dvs. de interviu să creeze o hartă din minte sau o schiță pe un anumit subiect, de ex.

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891

despre relația acestei persoane cu colegii de clasă sau cu membrii familiei, viața într-o tabără de refugiați (experiență imaginată sau reală), percepții asupra corpului, etc. Posibilitățile sunt nesfârșite și depind de întrebarea dvs. de cercetare. Puteți cere partenerii dvs. de interviu să își facă hărți mentale despre creșterea mișcărilor populiste din întreaga lume sau să cereți tinerilor să facă o schiță a modului în care își imaginează situația mediului și schimbările climatice în zece sau douăzeci de ani. Crearea hărților minții, schițelor și imaginilor vă oferă aceste materiale ca date și vă poate oferi o bază bună pentru conversații în profunzime cu cei intervievați. Reflectați asupra propriului proces de formare a hărții minții: atunci când vi se cere să faceți o reprezentare grafică a ceea ce credeți, acest lucru vă face să reflectați într-un mod mai profund și mai precis. Poate că înainte de a crea harta minții cu privire la un anumit subiect, nu ați acordat prea multă atenție la ceea ce vă gândiți de fapt, la anumite aspecte ale acesteia. A cere unei persoane să facă o reprezentare grafică a unui lucru cel mai probabil nu schimbă complet opinia acelei persoane, dar ar putea stimula un proces de reflecție mai profundă.

Analiza rețelei

Analiza rețelei vă ajută să vizualizați și să înțelegeți relațiile dintre persoane și să puteți folosi pentru a investiga răspândirea zvonurilor sau circulația informațiilor, a rețelelor de prietenie sau de sprijin, a înțelegerii rețelele de afaceri, relațiile de rudenie sau transmiterea bolilor - ca întotdeauna, ea depinde de întrebarea dvs. de cercetare. Reprezentarea vizuală a rețelei constă din noduri, care pot fi persoane sau obiecte individuale sau legături, adică relațiile dintre ele. Graficul final vă poate oferi informații despre structura relațiilor dintre membrii grupului și existența subgrupurilor, intensitatea relațiilor dintre membrii grupului, statutul social al persoanelor din grup, conflictele din cadrul grupului etc. Densitatea și distribuția legăturilor dintre membri, centralizarea anumitor indivizi sau lacunele din reprezentarea grafică vă pot ajuta să interpretați datele. Software-ul liber este disponibil pentru crearea de sociograme, de ex. EgoWeb 2.0 (<https://github.com/qualintitative/egoweb>), vizualizatorul rețelei sociale (<https://socnetv.org/>) sau Pajek (<http://mrvar.fdv.uni-lj.si/pajek/>). Odată ce sunteți familiarizat cu utilizarea software-ului, colectarea datelor este relativ ușoară. De exemplu, puteți să întrebați ce contacte se cultivă între tinerii refugiați neînsoțiți într-o săptămână și cât de des se întâmplă acest lucru, cât durează și cât de intens sunt aceste interacțiuni. Veți obține informații interesante cu această metodă, dar este dificil și adesea chiar imposibil să se garanteze anonimatul.

Observarea

Cu toții trăim cu discrepanța că suntem convinși de ceea ce spunem, că ceea ce spunem, credem și ceea ce spunem, facem - și așa este. Gândiți-vă la

discuția de grup la discuția despre drepturile femeilor propusă mai sus. Este interesant să se măsoare cât vorbesc femeile și cât vorbesc bărbații în timpul unei astfel de discuții și să observe cât de des bărbații – chiar și cei care apără drepturile femeilor - întrerup femeile atunci când vorbesc. Cu toate acestea, veți avea nevoie de cineva care să vă sprijine și să cronometrați. Dacă acest lucru face parte din designul dvs. de cercetare, ați putea lăsa participanții să ghicească modul în care se simt cu privire la distribuția timpului de vorbire și apoi să îi confrunte cu datele măsurate. Observații similare ar putea fi făcute într-o discuție despre rasism, de exemplu, și despre interacțiunea dintre membrii grupului dominant al populației și membrii grupurilor minoritare rasiale.

Observarea propusă în acest exemplu este o observare sistematică cu scale structurate și vă servește pentru a analiza apariția, frecvența și intensitatea comportamentului efectuat de una sau mai multe persoane într-un context specific. Trebuie să stabiliți categoriile de comportament care trebuie respectate înainte de a începe cercetarea și trebuie să utilizați un comportament, de ex. observatorul este rugat să păstreze o listă cu cine vorbește, cât timp etc. Un alt observator ar putea completa un formular de înregistrare a datelor și va înregistra toate incidentele în care vorbitorii se întrerup reciproc.

Există multe nuanțe între o observare structurată cu scale și o observare participantă iar alegerea metodei depinde de întrebarea dvs. de cercetare.

Biblioteca universității dvs. vă oferă mai multe cărți despre metodele de cercetare în științele sociale. Asigurați-vă că le consultați pentru a vă planifica propria cercetare și pentru a dezvolta o abordare critică a textelor cu care vă confrunțați: cum au fost generate datele empirice? Care a fost întrebarea de cercetare a autorului? Ce metode au fost alese? Există o coerență între întrebarea de cercetare, colectarea datelor, metodele de cercetare și concluziile? Cum se poziționează autorul în contextul cercetării specifice? Pentru a evalua textele academice pe care le veți consulta în cursul cercetării pentru laboratorul Reflect, trebuie să înțelegeți dinamica cercetării științifice și să aplicați criterii adecvate pentru a evalua autorii rezultatelor care vă sunt prezentate.

5.6. Pluralitatea metodologică în cercetarea socială

Evident, majoritatea proiectelor de cercetare includ mai multe metode. Dacă doriți să înțelegeți dinamica specifică într-o tabără de refugiați, vă recomandăm să consultați informațiile statistice disponibile, de ex. câte persoane locuiesc acolo, pentru cât timp, care este distribuția lor în funcție de vârstă, sex. Veți vizita tabăra, luați în considerare anumite criterii pentru observație și luați notițele corespunzătoare. Alegeți interviuri, dar, de asemenea, efectuați observații în timpul unei petreceri, de exemplu. Cercetarea calitativă este un

bun punct de plecare pentru dezvoltarea scărilor și a elementelor pe care doriți să le includeți într-un chestionar. Aceasta înseamnă că metodele de cercetare sunt interdependente, iar combinația cea mai potrivită depinde de întrebarea dvs. de cercetare.

Diferitele abordări ale cercetării științelor sociale depind de problemele pe care cercetătorul dorește să le analizeze și de preferințele teoretice și metodologice. Întrebarea de cercetare ghidează procesul de cercetare care ne conduce la un răspuns și alegerea metodelor adecvate de cercetare. Perspectiva de cercetare a unui cercetător determină întrebările pe care le va pune și ce metode de cercetare va folosi. Aceste abordări diferite sunt legitime și fructuoase în complexitatea lor și se completează reciproc. Fiecare metodă are avantajele și limitările sale; prin urmare, combinația de metode de cercetare diferite ne oferă perspective mai profunde decât utilizarea unei singure metode. În timp ce disputa istorică despre metode nu s-a încheiat niciodată, convingerea că diversitatea abordărilor și a metodelor este eficientă a câștigat o recunoaștere largă încă din anii 1990.

La celălalt capăt al spectrului de metode observaționale puteți găsi observarea participantă. Această metodă vă poate oferi o perspectivă profundă asupra mecanismelor dinamicii sociale și necesită un angajament ridicat din partea cercetătorului. Imaginați-vă că doriți să înțelegeți dinamica unui eveniment de protest, a unui ritual religios sau unirea nou-venților într-un campus universitar. Dacă nu doriți să fiți considerat un intrus care deranjează fenomenul pe care doriți să-l explorați, trebuie să participați cel puțin într-o anumită măsură. Cu toate acestea, nu puteți uita despre rolul dvs. de cercetător și trebuie să aveți grijă de întrebarea dvs. de cercetare și să vă amintiți să observați și să documentați fenomenul de ex. cu fotografii, înregistrări audio și note de teren. În acest context, depinde foarte mult de comportamentul dvs., dacă fenomenul pe care doriți să îl explorați se poate desfășura într-un mod nedenaturat. În același timp, depinde de abilitățile și experiența dvs. ca cercetător pe care îl documentați în mod corespunzător. Această metodă este foarte eficientă dacă doriți să înțelegeți o anumită dinamică în câmpul observat. Ați putea, de exemplu, să fiți invitați la o petrecere de către tinerii refugiați adolescenți din tabără și apoi să puteți observa cum interacționează cu ei și cu alți locuitori ai taberei. În astfel de situații de cercetare, sunteți expus mult mai multor informații decât este necesar în ceea ce privește întrebarea dvs. de cercetare și trebuie să luați decizii inteligente cu privire la ceea ce să documentați și la ce să nu acordați atenție.

5.7. Analiza și interpretarea datelor

Procesul de cercetare va oferi cel mai probabil numeroase date pe care trebuie să le structurați, să le analizați și să le interpretați. De fapt, cercetătorii

acumulează adesea mult mai multe informații decât sunt necesare pentru a răspunde la întrebarea de cercetare. Pentru a vă folosi cât mai bine datele, trebuie să vă dezvoltați propriul sistem de organizare. Astfel, trebuie să planificați cum vă numiți și organizați fișierele, cum vă documentați datele de cercetare, cum gestionați referințele bibliografice și cum organizați corespondența relevantă. Cu cât dezvoltați mai devreme un sistem consistent pentru organizarea datelor, cu atât veți pierde mai puțin timp cu căutarea fișierelor. Universitatea din Cambridge vă oferă un ghid online de gestionare a datelor cu un capitol cuprinzător privind organizarea datelor. Ar trebui să luați în considerare și aplicarea suportului electronic pentru organizarea datelor bibliografice. După ce ați completat datele unei cărți, a unui articol sau a unei alte surse într-o astfel de bază de date, puteți să o conectați la textul dvs. și să generați automat lista de referințe. Exemplu de bază de date freeware frecvent utilizată, care vă va ajuta în acest sens, este Citavi (<https://www.citavi.com>). Cu cât începeți mai devreme să utilizați o astfel de bază de date, cu atât mai puțin va trebui să cheltuiți pe bibliografiile ziarelor, tezelor sau cărților.

Calendarul analizei datelor depinde de perspectiva care vă îndrumă cercetarea:

- Când efectuați o *cercetare din perspectiva pozitivistă*, analiza datelor începe când ați utilizat instrumentele și tehnicile de colectare a datelor și ați colectat informațiile de care aveți nevoie. În această perspectivă, analiza datelor se efectuează după colectarea informațiilor și servește pentru confirmarea sau respingerea ipotezei studiului.
- Când efectuați o *cercetare dintr-o perspectivă interpretativă*, analiza datelor are loc simultan cu colectarea de informații. Cercetătorul efectuează interviuri, grupuri de discuții, observații etc. și, în același timp, transcrie și analizează informațiile obținute. În timpul acestui proces, cercetătorul interpretează ceea ce se întâmplă în contextul cercetării analizate. Aceste interpretări trebuie coroborate sau respinse. Cercetătorul trebuie să colecteze și să analizeze date noi pentru a face acest lucru. Procesul de cercetare continuă până când cercetătorul are dovezi suficiente pentru a-și susține interpretările.
- Când optați pentru *cercetarea de acțiune* și folosiți perspectiva bazată pe teoria critică, analiza datelor generate pe tot parcursul procesului de cercetare și acțiune însoțește aceste evoluții. Cu toate acestea, o interpretare finală este posibilă numai în colaborare cu echipa și luând în considerare rezultatele acțiunii care vizează îmbunătățirea contextului. Echipa examinează și reflectă în mod coerent asupra domeniului de aplicare și a limitărilor acțiunilor planificate și poate opta pentru acțiuni ulterioare.

Mai multe instrumente electronice sunt disponibile pentru a vă ajuta să analizați cantități semnificative de date. Un instrument tehnic folosit adesea în științele sociale este ATLAS.ti (<https://atlasti.com/>). Acest instrument vă ajută cu analiza calitativă a corpurilor mari de texte, grafică și date audio și video și vă permite să codificați datele într-un mod ușor și rapid. Alternativele sunt MAXQDA (<https://www.maxqda.de/>) sau RQDA (<http://rqda.r-forge.r-project.org/>), printre altele.

5.8. Concluziile

Pentru a trage concluzii adecvate, trebuie să cunoașteți datele dvs. foarte bine și să le analizați cu atenție și trebuie să documentați acest proces în mod adecvat. Pe baza procesului de cercetare și a analizei dvs., sunteți pregătit pentru etapa finală: trasarea concluziilor. Concluziile sunt mult mai mult decât un rezumat al rezultatelor și analizei. Fiți conștienți de faptul că concluziile nu trebuie să includă materiale noi - acestea ar trebui să se bazeze în întregime pe materialul pe care l-ați prezentat deja în raportul dvs. de cercetare.

În concluziile dvs., explicați ce puteți învăța din cercetarea voastră. Aceasta vă oferă posibilitatea de a elabora succesul și dificultățile. Aici puteți elabora motivele pentru care, de exemplu, o ipoteză pe care ați formulat-o s-a dovedit a fi greșită sau de ce o înțelegere specifică este nouă și importantă. În concluziile dvs., furnizați, de asemenea, recomandări privind îmbunătățirea designului de cercetare, a metodologiei sau a interpretării datelor și evidențiați limitele cercetării dvs. și evidențiați noi întrebări de cercetare. În plus, puteți explica modul în care activitatea dvs. academică ar putea contribui la îmbunătățirea vieții altora. De exemplu, ați putea să veniți cu sugestii pentru organizarea vieții într-o tabără de refugiați într-un mod care să sprijine mai bine minorii neînsoțiți pentru a-și atinge aspirațiile educaționale.

5.9. Pregătirea și scrierea unui raport de cercetare

Există câteva reguli generale privind pregătirea raportului de cercetare; cu toate acestea, în cadrul Reflect Lab, cerințele pentru raportul dvs. de cercetare depind de cursul specific la care participați. Asigurați-vă că sunteți conștient de aceste cerințe și știți ce ar trebui să includeți în portofoliul dvs.

Un raport de cercetare informează cititorul despre întrebarea de cercetare și despre modul în care ați dezvoltat-o; proiectul de cercetare și caracteristicile sale; procesul de cercetare; rezultatele; și concluziile cercetării dvs. Prin publicarea raportului, puneți cercetările dvs. la dispoziția comunității academice și dincolo de aceasta, ajutați la creșterea cunoștințelor despre un anumit subiect. Aceasta înseamnă, de asemenea, că permite altor cercetători să vă evalueze munca și să discute punctele forte și punctele slabe ale cercetării,

precum și domeniul de aplicare și limitele concluziilor. Un raport de cercetare ar trebui să fie clar, concis și cuprinzător. Ar trebui să permită unui alt cercetător să reproducă studiul sau să se angajeze în cercetări similare, reconfirmând, amplificând sau contrazicând rezultatele.

Raportul dvs. de cercetare începe cu titlul raportului, numele autorilor și afilierea acestora. Titlul trebuie să reflecte conținutul anchetei cât mai bine posibil și să reflecte importanța muncii dvs.

Vi se va cere să furnizați cuvinte cheie și un rezumat al raportului. Cuvintele bine alese sporesc posibilitatea ca raportul să fie găsit de alți cercetători interesați de munca dvs. Cititorii vor decide, pe baza rezumatului, dacă vor continua să citească raportul dvs. sau nu, așa că fiți atenți la aceasta. Respectați numărul de cuvinte cheie și numărul de cuvinte sau caractere pe care le puteți utiliza pentru rezumat. Fiecare lucrare academică este situată într-un cadru teoretic. Raportul dvs. trebuie să clarifice faptul că știți teoriile dezvoltate cu privire la subiectul dvs. de cercetare și că știți unde este poziționat raportul dvs. în cadrul dezbaterilor corespunzătoare. De asemenea, înseamnă că trebuie să cunoașteți ce studii au fost realizate pe această temă, care sunt rezultatele și concluziile acestora, care sunt întrebările care derivă din munca lor și modul în care lucrarea dvs. se referă la ele. Cadrul teoretic trebuie prezentat ca o sinteză bine organizată a informațiilor culese despre problema cercetării, trebuie să fie bine structurată, logică și coerentă în compoziția sa. Secțiunea despre cercetarea empirică trebuie să specifice subiectul dvs. general, întrebarea dvs. de cercetare și obiectivele legate de ambele. Conform abordării dvs., trebuie să vă explicați ipoteza, prezumțiile bine informate cu privire la context sau la ipotezele dvs. legate de posibilitățile unei acțiuni comune, abordate unitar. Trebuie să explicați metodele pe care le-ați aplicat și adecvarea lor pentru studiul fenomenului. Acestea includ numărul de participanți, criteriile pentru selectarea acestora, tehnicile de eșantionare, caracteristicile relevante (vârsta, venitul etc.), tehnicile și instrumentele utilizate pentru colectarea datelor și modul în care au fost proiectate, precum și validitatea și fiabilitatea acestora etc. Trebuie să descrieți procedura cercetării, adică când, unde și cum a fost efectuată, cine a participat etc. Trebuie să înțelegeți modul în care ați analizat și interpretat datele și puteți susține acest lucru prin intermediul tabelelor, cifrelor, paragrafelor transcrie secvențe de interviu, etc. Finalizați raportul cu concluziile descrise mai sus. Toată literatura pe care ați folosit-o trebuie să fie documentată în lista dvs. de referințe. Respectați întotdeauna îndrumările date de editor și acordați-le cu meticulozitate.

6. În încheiere

Materialele stimulative pe care le expuneți vă permit să dezvoltați o varietate de întrebări de cercetare diferite. Scopul principal al Laboratorului tip ReflectLab este de a vă ajuta să vă dezvoltați capacitatea de reflecție și anchetă în circumstanțele unei dezbateri polarizate. În acest scop, trebuie să puteți efectua propriile cercetări și, de asemenea, aveți nevoie de criterii pentru a analiza cercetarea efectuată și publicată de alții.

În timp ce acest manual vă poate oferi doar o scurtă introducere în procesul de cercetare, ar trebui totuși să devină clar faptul că cercetarea este un efort complex, consumator de timp și de muncă intensivă. Cercetarea necesită răbdare, auto-reflecție, capacitatea de a dezvolta și urma un plan de lucru și deschiderea de a-ți revizui și critica metodele de cercetare utilizate și rezultatele. De fapt, cercetarea științifică socială solidă este exact opusul soluțiilor simplificate și ușor de manevrat: cercetarea științifică socială vă face să înțelegeți că există mai multe întrebări decât răspunsuri, mai multe incertitudini decât certitudini, răspunsuri mai tentative decât răspunsurile închise. Cercetătorii ar trebui să adopte un dialog uman deschis și autentic în aceste vremuri de polarizare care să faciliteze înțelegerea în rândul oamenilor din diferite domenii ale vieții.

Portofoliul pe care îl dezvoltați în cadrul Laboratorului Reflect Lab și lectura, analiza și discuțiile corespunzătoare vă vor sprijini, pe bună dreptate, pe calea dobândirii unor capacități de esență în realizarea unei anchetei, pentru deschiderea și rigurozitatea necesare pentru a dezvolta o problemă de cercetare și un plan de cercetare. De asemenea, veți învăța pașii necesari pentru a găsi propria cale prin cercetarea științelor sociale și pentru a contribui în mod pozitiv la temele și provocările societății de astăzi.

7. Recomandări bibliografice

- Castells, M. (1998). *La era de la información. Economía, sociedad y cultura. El poder de la identidad* (vol. 2). Madrid: Alianza.
- Flick, Uwe (2009). *An Introduction to Qualitative Research*. SAGE
- Jimeno, J. (2005). *La educación obligatoria: su sentido educativo y social*. Madrid: Morata.
- Manly, B.F., & Alberto, J.A.N. (2016). *Multivariate statistical methods: a primer*. London: CRC Press.
- Pérez López, C. (2005). *Métodos Estadísticos Avanzados con SPSS*. Madrid: Ediciones Paraninfo.
- Tax, Sol (1975). Action Anthropology. In: *Current Anthropology*, 16:4, 514-517
- Touraine, Alain (1965). *Sociologie de l'action. Essai sur la société industrielle*. Paris: Seui

8. Organizațiile partenere

Coordonatorul proiectului este Institutul de Educație Civică, care face parte din Universitatea Leibniz din Hanovra, Germania. Scopul acestui Institut este acela de a permite atât tinerilor cât și adulților să dobândească abilitățile și competențele cheie necesare pentru cetățenia activă și participarea la toate nivelurile vieții sociale și politice. IDD dezvoltă, testează și implementează o gamă largă de programe de formare, toate având ca scop îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice și ale altor profesioniști din domeniul educației. <https://www.uni-hannover.de/>
<http://www.demokratiedidaktik.de/>

Universitatea Nicolaus Copernicus este cea mai mare universitate de stat din Polonia de Nord. Facultatea de Științe Politice și Studii Internaționale abordează o gama largă de discipline. Este un important centru de educație, știință și cercetare și se situează printre primele 5 școli politice din învățământul superior din Polonia. Facultatea este de asemenea orientată pe plan internațional. Sfera largă a activităților de cercetare și participarea largă la numeroase proiecte internaționale, permit atragerea de studenți și profesori din întreaga Europă. <https://www.umk.pl/> <https://www.wpism.umk.pl/>

Facultatea de Educație de la Universitatea Metropolitană din Manchester are o bună experiență în formarea cadrelor didactice și a profesioniștilor din educație. Aici studiază peste 3.000 de studenți de la diverse nivele de studiu și sunt oferite peste 60 de cursuri în fiecare an. Alți peste 1000 de studenți sunt înrolați la cursuri part-time pentru dezvoltare profesională și cercetare doctorală. Facultatea lucrează în strânsă colaborare cu peste 1500 de școli regionale, colegii și o gamă largă de alte instituții, oferind studenților oportunități de plasare și de învățare diverse. <https://www2.mmu.ac.uk/education/>

ALEXANDRU IOAN CUZA
UNIVERSITY OF IAȘI

Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași este cea mai veche instituție modernă de învățământ superior din România. Începând cu anul 1860, ea continuă o tradiție de excelență și de inovare în educație și cercetare. Cu peste 25.000 de studenți și 800 de cadre universitare, universitatea se bucură de un prestigiu ridicat și cooperează cu peste 250 de universități din întreaga lume. A devenit prima universitate centrată pe student din România, oferind posibilitatea de alegere a două domenii de studiu, într-o combinație care se potrivește cel mai bine obiectivelor de carieră ale studenților. Echipa noastră face parte din personalul didactic și de cercetare al Facultății de Psihologie și Științe ale Educației.
<https://www.psih.uaic.ro/> - Faculty of Psychology and Education Sciences
<http://www.uaic.ro/en/> - Alexandru Ioan Cuza University of Iași

Universitatea La Laguna (ULL) este cea mai veche instituție de învățământ superior din Insulele Canare, cu o istorie de mai bine de 200 de ani. Facultatea de Educație și Departamentul de Didactică și Investigare Educațională reunește o comunitate științifică interdisciplinară din diferite domenii: proiectarea curriculum-ului, consilierea profesorilor, conducerea școlii, dezvoltarea școlară, procesul de predare și învățare a competențelor de bază: a învăța să înveți, competența civică, spiritul antreprenorial. <https://www.ull.es/> <https://www.ull.es/la-universidad/facultades-centros-departamentos/facultad-de-educacion/>

This project has been funded with support from the European Commission. This communication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Submission Number: 2016-1-DE01-KA203-022891